

660614 เกิดมาชาตินี้เอาตัวมาจำเป็นต้องประกาศอรหันต์ พุทธศาสนาตามภูมิ ราชธานีอโศก

<https://www.boonniyom.net/53249.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/13MZWLalmPvgUZcUUeaH7HdSI37hUL2GJ/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1-2f9W18JZiQKjUbR2o0CUQUcooEgvooS/view?usp=drive_link

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/vNH4N4IKG2A>

และ <https://fb.watch/l9qj9frN5f/>

สมณะเดินดิน... วันนี้วันพุธที่ 14 มิถุนายน 2566 ที่บวรราชธานีอโศก เราก็กึ่งจะเสร็จงานอโศกรำลึก ปีนี้พ่อครูย่างอายุ 90 ปี หนังกี่ 90 ปีเต็ม หมู่บ้านราชธานีอโศกก็จะครบรอบ 30 ปีด้วย เพราะฉะนั้นปีหน้า 90 + 30 ก็เป็น 120 ถือว่าเลขสวย

ชุมชนหมู่บ้านของเราก็มีนัยยะที่ทำให้คนเกิดความเข้าใจ บางทีฟังพ่อครูมีความลึกซึ้งโลกุตระ แต่การเห็นองค์ประกอบของบุคคลสัปปายะ เสนาสนะสัปปายะ ก็มีส่วนอย่างมาก

เคยไปที่ไต้หวัน วันนั้นนั่งเครื่องบินตกหลุมอากาศมาก กัปตันตัดสินใจเช็ดหัวขึ้นก่อน แล้วกลับไปนอนที่ห้องกงแล้วค่อยไป

ไต้หวัน แต่อาดมาคิดว่าคนที่ไปก็มีแต่คนดีๆทั้งนั้นเกินครึ่งลำ ต่อมา
บางท่านได้กลับมาเป็น ผบ.ตร. เป็นรองนายก

ไปดูองค์กรณีจี้ เขาก็มีอะไรคล้ายเราหลายอย่าง เช่นเรื่อง
มังสวิรัต แต่เขาจะไม่พูดเรื่องการเมือง เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้ง
ทำงานกว้างไปทั่วโลก ไปสัมผัสเรื่องขยะอย่างเดียวเป็นหลัก นอก
นั้นก็ไปดูภาพ ดุณิทธิรศการ ดูห้องประชุมของเขา ได้ดูของแห้งเสีย
ส่วนมากไม่ได้ดูของสด แต่ทุกคนก็อยากจะไปพบเจ้าสำนักคือท่าน
ธรรมจารย์ อยากสัมผัสแนวคิด แต่ดูเหมือนเจ้าสำนักไม่ค่อยชอบ
พบแขก เราก้ได้ไปดูงานไปดูสถานีโทรทัศน์ ได้เห็นแต่เรื่องวัตถุ

ได้เห็นเพียงแค่นี้ขณะที่ไปก็คุยกันใหญ่ว่าจะกลับไปเปิดร้าน
เจอย่างไต้หวัน สินค้าที่เขานำเสนอก็คือก้อนมาใหญ่เลย เพราะมีค
วามศรัทธา องค์ประกอบที่เขาจัดให้น่าเลื่อมใส แม้จะยังไม่เห็นตัว
บุคคลมากนัก

ขณะที่มาดูงานที่บ้านราชฯ เรามีองค์ประกอบกิจกรรมบุคคล
หลายด้าน เช่น การพาณิชย์ การกสิกรรม อย่างที่เป็นของสดไม่ใช่
เอาของแห้งมาให้ดู คนมาก็อยากจะมาพบพ่อครู เคยมีคณะจาก
สถาบันพระปกเกล้า มาฟังพ่อครูพ่อครูก็พูดเรื่องลึกซึ้งมาก แต่พอ
พ่อครูเทศน์เสร็จ ก็มีคำถามเดียวจากคนที่เป็นพระ ที่เป็นลูกของ ดร.
ระวี ภาวิไล ท่านถามว่าพ่อครูที่ได้มาสืบทอดศาสนาได้รับการ
พยากรณ์จากพระพุทธเจ้าใช่ไหม เมื่อได้รับคำตอบทุกคนก็นั่งเงิบ
บางคนสังเกตว่าศิระะสันเล็กน้อย

คิดว่าองค์ประกอบทั้งหมดแล้วแม้เขาจะไม่เชื่อ เขาก็ไม่กล้า
ลบหลู่ เพราะเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์จะคิดและทำอย่างนี้ขึ้นมาได้
เป็นเรื่องอัศจรรย์ ท่านเองเดียวกับคณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัย

รังสิต มีพวกเราไปสัมภาษณ์คนบดที่นำมา อาจารย์เขาก็พูดในความ
รู้สึกเชิงบวกว่าน่าจะมาสัมผัสอีก

องค์ประกอบของบุคคล สถานที่ทำให้เราไม่กล้าดูถูก และเรา
อยากศึกษานะ ทำไมเขาคิดพูดทำอย่างนี้ ต้องติดตาม ฉะนั้นปีที่ 30
ของบ้านราชฯ พวกเราควรจะได้มาทบทวนกัน ต้องมาระดมสมองกัน
ว่าอะไรจะทำให้องค์ประกอบของที่นี่ให้บริบูรณ์สมบูรณ์

พ่อครูว่า... ก่อนอื่นคงต้องโอภาปราศรัยกับ SMS

_กราบขอพ่อครูช่วยประชาสัมพันธ์ด้วยค่ะ

.. ขอเชิญทุกท่านร่วมเข้าค่ายอุโบสถศีลสันติอโศก ครั้งที่ 177
"ฝึกจิตให้ตั้งมั่น" วันศุกร์ที่ 16 - อาทิตย์ที่ 18 มิถุนายน 2566 เริ่มรับ
ลงทะเบียนเย็นวันศุกร์ที่ 16 มิ.ย. เวลา 16.00น.เป็นต้นไป
ปฏิบัติธรรมพักค้างที่วัด จบกิจกรรมวันอาทิตย์ที่ 18 มิ.ย. เวลา
15.00น. ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่
0858107041 หรือติดตามข้อมูลผ่านเฟซบุ๊ก กลุ่มค่ายอุโบสถศีล
สันติอโศก

SMS วันที่ 12-13 มิ.ย. 2566

_สือฟ้าศิลป์ ภูวนาถ · พ่อครูเคยกล่าวว่าการให้ทางโลกุตระ คือ
การให้ที่ให้แล้วให้เลยไม่เอาคืน!

พ่อครูว่า... ใช่ อย่าว่าจะให้แล้วเอาคืนเลย จิตของเราก็ไม่คิด
ว่าเป็นเราเป็นของเรา ไม่ไปกังวลไม่ไปนึกว่าเป็นของเรา คุณทำ
จิตใจให้ว่างปล่อยวางไปเลยอย่างนั้น

ชีวิตขึ้นอยู่กับกรรมว่าจะเอาแต่เปลือกให้ได้แก่นสาร

_เพ็ญประภา วันละ · กราบนมัสการค่ะ การฟังธรรมรายการ พุทธศาสนาตามภูมิภาคทบทวนในวันอังคารที่ 13 มิ.ย. นี้ ทำให้ เข้าใจการให้ทานที่ถูกต้องมากขึ้น และการทำใจในใจจะต้องรู้เท่า ทันกิเลสและอาศัยเวลาในการฝึกฝนกราบขอขอบคุณมากค่ะ จะ พยายามฝึก จนกว่าจะทำได้ค่ะ

พ่อครูว่า... มาถึงตรงนี้อาตมาอยากจะขอแะว่า ศาสนา พระพุทธเจ้าตรัสรู้เรื่องจิตเรื่องกรรมวิบาก จิตนี้มันเข้าใจเรื่องกรรม มนุษยชาติอยู่ด้วยกัน เกิดมาแล้วกรรมพาเป็นพาไป กัมมโยนิ แล้ว กรรมเป็นของเรา กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ เราเป็นทายาทของกรรม เป็น มรดกกรรมของเราเองนำไป แล้วเราก็ได้อาศัยได้พึ่ง กัมมปฏิสรโณ อาศัยกรรม **ชีวิตของเราตลอดชีวิต อยู่กับกรรมตั้งแต่เกิดจน ตาย**

ถ้าเข้าใจกรรมและผลของกรรมคือวิบากแล้ว เราก็จัดการกรรม อย่าให้มันไปทำเพื่อเป็นผลที่เราจะต้องอาศัยเป็นเผ่าเป็นพันธุ์ของ เรา เป็นมรดกของเรา ต้องทำให้ได้สิ่งที่ดี ไฉ่ที่ไม่รู้ผ่านมาแล้วก็ แล้วไป ที่รู้จริงๆเราจะต้องเรียนรู้อย่างกระจ่าง หายมิดหายบอดหาย โง่ หายบ้า ชัดเจนจริงๆในเรื่องกรรมจนสามารถควบคุมกรรม ทำกรรมได้สัมผัสเกี่ยวข้องกับโลกเขาแล้ว มันจะเกิดอาการให้เรา ทำกรรมที่ไม่ดีอย่างไร อย่างมีธรรมฤทธิ์เลย ทำแต่ดีแล้วไม่เป็นทาส จิตใจของเราเลย ใจของเราจิตวิญญาณของเรา

ศาสนาพระพุทธเจ้าท่านสอนให้จัดการกับใจของเราจนเล็กบ้า เลิกใบ้ เลิกบอดได้ เลิกโง่ได้ หมดยวิชชาได้ เป็นอรหันต์ได้ สดุดอด เลย

**ถึงขะใหญ่หนึ่งนั้น
จึงถึงมอะไร**

**คือใจ เราธา
ใส่ให้**

**สุขก็ใส่ ทุกข์ก็ใส่
หยุดโง่บ้านอดใบ้**

**โจนโหด นักเวย
จึงได้ อรหันต์**

เขียนไว้แล้วหลายสิบปีแล้ว เข้างัดขึ้นมา ปรี้นขึ้นมาให้ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ

ถึงบอกว่าคนเราเข้าใจธรรมะฟังธรรมะแล้วก็สามารถจะควบคุมใจเราได้ ได้ผล ทุกวันนี้เรียนไป จบต็อกเตอร์ทางศาสนา จบเปรียญ 9 ได้แต่ภาษาบัญญัติ ได้แต่ตรรกะความหมาย ไม่เข้าถึงใจตนเอง ไปมองออกนอกตัวของใครต่อใครหมด ใจตนเองควบคุมไม่ได้ จัดการกับจิตใจตนเองไม่ได้ หรือไม่ได้ฝึกจิตใจตนเองเลย แต่รู้มากนะ รู้ความหมายรู้บัญญัติรับรู้ภาษา รู้คำภีร์ รู้คำสอนพระพุทธเจ้า จำได้ก็มาก ท่องจำมาสอนอยู่ก็มาก สาธยายคล่องปาก แต่ไม่ได้จัดการกับใจตนเอง

ท่านถึงบอกว่าผู้ที่ป็น ปทปรมบุคคล ชาตินี้ไม่ได้บรรลุธรรม เพราะไม่ได้จัดการกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม แต่รู้หมดนะพูดถึงกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม พอแตะปั๊บก็รู้หมดจำได้ด้วย เก่งกว่าอาตมาอีก

แต่ไม่รู้จริงๆหรือกว่าคำว่ากายสัมมาทิฐิหรือยัง กายในกาย ก็ต้องต่อไปเป็นเวทนาในเวทนา ท่านมีอิทัปปัจจยตาเหล่านี้ใหม่ มีปัจจยการเหล่านี้ใหม่ แม้แต่ไปถึงจิตในจิต ถึงธรรมในธรรม จนถึงสามารถแยกโลกุตระธรรม โลกียธรรม แล้วปฏิบัติธรรมให้เป็นโลกุตระธรรม กายในกายก็ดี เวทนาที่ดี จิตที่ดี เหตุสำคัญก็อยู่ที่จิตที่รู้เจโตปริยญาณ 16

สามารถแยกราคะ โทสะ โมหะ และสามารถทำ วีตราคะ โทสะ โมหะได้ จนกระทั่งถึงวิมุต อวิมุตหรือ สมาหิตะ อสมาหิตะได้ อย่าง แท้จริงเลย

เรียนมากเป็นชาติๆแล้วลืมแล้วก็ทิ้ง เพราะว่ามันไม่เข้าถึง จิต มันก็รู้เป็นแต่เพียงเปลือก ตายไปแล้วเกิดชาติหน้าชาติ โน้น มันก็ไม่ได้มีอะไรมาก ก็ไม่ได้ฝังเข้าไปในจิต ไม่ได้ จัดการจิตเลย มันก็มีแต่อะไรจางอยู่ข้างนอก พอตายไปแล้วก็ เหมือนกับคุณมีชีโคลนถูกเนื้อถูกตัว โดดลงน้ำตูม มันก็จะลาย หายไป เหมือนกันอย่างนั้น ขึ้นมาจากน้ำ เมื่อก็เรามีโคลนอยู่ เหยอ เหมือนกับตายเกิดไปอีกชาติไม่ได้มีอะไรเหลือ นำ เสียตายเกิดมาแต่ละชาติในการศึกษาธรรมะ

บางคนทั้งชาติทั้งชีวิตเรียนรู้ธรรมะตั้งแต่เป็นเด็ก จนกระทั่ง บวชเป็นเณร จนกระทั่งแก่จนตาย แล้วก็ยังไม่บรรลุธรรมในชาตินั้น โอ้ โห้ได้รับการยอมรับนับถือเรื่องของเปลือกๆ เพราะคนมันเข้าไม่ถึง เนื้อ มันรู้แต่เปลือก ได้รับรางวัลทั่วโลก ทั่วโลกจะไปมีอะไรเป็น เทวนิยัม เขาให้รางวัล เหมือนอย่างธัมมชโย ธรรมกายรางวัล บานตะโก้เลย เยอะแยะเลย แต่มีแต่เปลือกเน่าด้วย แล้วไปหลอก ชาวโลกเขา เอาโลกียะปลอมๆมาขายไปมอมเมาโลก ธรรมกายปลอม ธัมมชโย นำสงสาร ทำลายศาสนาโดยไม่รู้ตัว แล้วก็หลงมกมายอีก นาน

อาตมาพูดไปแล้วก็พูดด้วยความสงสาร แต่เสร็จแล้วพูดไปก็รู้ ว่าคนที่เขาศรัทธาเลื่อมใสจะหาว่าเราไปข่มเขา หาว่าไป ดูถูกดูแคลนเขา แต่อาตมามันจำนน จำเป็น จำยอม จำต้องพูด ความจริง เอาความจริงมายืนยันกัน ต้องย้ำ ต้องซ้ำ ว่ามันเป็นจริง อย่างไร ไม่เป็นจริงอย่างไร

_บุญสูง สาदा ·

คนอโศกโชคดีมีแรงธรรม

ลงมือทำกสิกรรมไร้สารพิษ

แบบคนจนทนทำมีธรรมเป็นฤทธิ์

ผมขอใช้สิทธิ์คิดพูดทำดีที่ทุ่งนาครับ (ทำนาแปลงเล็กปีที่สอง
ด้วยมือตัวเองอยู่ครับ)

กราบพ่อครูสมณะสิกขมาตุ เจริญธรรมญาติธรรมทุกท่านครับ

_สมณะคิดถูก นาวาบุญนิยม · ลงตุ่มพร้อมจะลงจากเก้าอี้

ทุกเมื่อ แต่ตอนนี้ยังไม่มีนายกคนใหม่ ลงก็ต้องนั่งเก้าอี้นายกเราไป
เรื่อยๆ จนกว่าจะได้นายกคนใหม่

พ่อครูว่า... ลงตุ่มก็ไม่ได้ติดยึดอะไร ทำตามเหตุปัจจัย

พ่อครูมีอาสโง่ต่างกับคนที่มัวแต่มั่งก

_Horm Menh Hour หอม เหม็น เหา · แม่แต่องค์หลวงตาม

หาบัว องค์ท่านไม่เคยอวดตัวเองว่าพระอรหันต์ ใครว่าองค์ท่านยังใน
ท่านก็ทำวัตรธรรมดา ใครว่าท่านยังในก็ช่าง

พ่อครูว่า... คุณจะแก้ต่างให้มหาบัวที่อาตมาตำหนิ มหาบัวจะ
ไปกล่าวอ้างว่าตัวเองเป็นอรหันต์ได้อย่างไร เพราะตัวเองไม่ได้เป็น
อรหันต์ ไม่กล้า ไม่มีอาสโง่พอหรอก แต่บอกเป็นนัยๆเหมือนกันว่า
บอกเป็นนัยๆไหนๆว่าพี่ไปหลายวัน

_สู่แดนธรรม... ท่านก็บอกแล้วว่า ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายแล้ว จะ
ไม่เกิดอีก

พ่อครูว่า... ก็เป็นในนัยยะอย่างนั้น คือท่านมีความเป็น มังกุ เกิน มังกุด้วย ไม่กล้าประกาศ ไม่มีอาสโภ พังอาดมาให้ดี อาสโภ เป็น ลักษณะความจริงของมนุษย์ มังกุ อุทัจจะ ก็เป็นความจริงของ มนุษย์อย่างนั้น

เขาไม่มีความจริงในตัวของเขา ไม่มีความแก้แค้นล้างล้างโทษเพราะ ไม่มีความจริงที่จะพูดออกมาอย่างนั้นได้ จริงๆเขามีอย่างนั้นจริงๆ เพราะฉะนั้นเขาไม่กล้าพูดหรอก จริงๆหลอกเขาอยู่ แต่ตัวเอง หลงไหล หลงเลอะด้วย แล้วตัวเองก็เผลอไปด้วย ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข หลอกตัวเองด้วยไม่รู้ตัวเอง เอา ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข เอาอันนั้นมาตีราคาว่าตัวเองได้รับความยอมรับ ยินดี ถ้าไม่ ได้รับ ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข มาเป็นเครื่องประกัน เป็นเครื่อง รับรอง จะไม่รู้สีกว่าตัวเองเป็น ตัวเองมี ตัวเองได้หรอก

เหมือนกับอาดมาไม่มี ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข มารับรอง เลย แต่อาดมาไม่มีปัญหา เพราะอาดมาเป็น อาตมานั่น ยืนยันด้วย ไม่ได้ไปน้อยใจ ไม่ได้ไปเสียใจ ไม่ได้ไปเห็นว่า เขาถูกลูกดูแล ไม่มี ชัดเจนด้วยซ้ำว่าเรายังทำให้เขาเข้าใจไม่ได้เนาะ ทำให้คุณ เข้าใจได้ประมาณพวกเราพวกคุณนี้เข้าใจ นอกนั้นเขายังเข้าใจไม่ได้ เราก็รู้ว่าเราพยายามจะหาอย่างไรให้เขาเห็นความจริงให้ชัด ให้ ลึก ให้เขาเกิดปฏิกิริยาปัญญาขึ้นมาเห็นความจริงเลยว่า ความจริง มันเป็นอย่างนี้ ซึ่งมันเป็นโลกุตรธรรมที่อาดมาชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มี ปัญหา

พงษ์พิพัฒน์ หอมหวล · สีกเถอะ

พ่อครูว่า...คุณจะสีกก็สีกเถอะ อาตมาไม่สีกหรอก สีกไม่ได้ด้วย ตั้งใจอยู่ไปจนตาย

__ปาร์ตน์ หนึ่งในธรรม · กราบนมัสการพ่อท่านด้วยความเคารพอย่างสูง ได้ยินพ่อท่านประกาศอรหันต์แล้ว ขนลุกเลย ว่าพ่ออายุย่างก้าวเข้า 90 ปีนี้ มีสิ่งดีๆเกิดขึ้น ไม่ว่า อรหันต์ระดับต่างๆ โภทิสัตว์ระดับต่างๆ ให้ได้รับรู้ซึ่งสิ่งเหล่านี้ เพราะพ่อท่านมีสภาวะสิ่งเหล่านี้มีจริงในตัวเอง เลยประกาศให้ได้รับรู้ ในส่วนตัวต้อง ขวนขวายกว่าเดิม

พ่อครูว่า... เห็นไหม มันทำให้คนเราที่เข้าใจ ไม่มีอคติอะไร ฟังแล้วก็จะเห็นว่าโลกุตระธรรม ไม่ใช่ของไกลตัวทีเดียว แต่ก็ยังเป็นของลึกซึ้งแน่นอน แต่ฟังเข้าใจแล้วว่าเราต้องพากเพียรเอาให้ได้ ไม่ใช่ของไกลตัวจนเกินสุดเอื้อม อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ใน สวากขาโต เป็นของควรเอื้อมให้แก่ตัวเอง โอปนยิโก

__มุก 2130 • หากเทียบว่า อัถติทินนัง หรือ ทาน ในสัมมาทิฏฐิ ข้อที่ 1 คือ ปลายสุดของลูกศร ส่วนสมณพราหมณผู้สยังอภิญญา (สัมมาทิฏฐิข้อ10) คือผู้จับหางลูกศร พร้อมคันธนู ที่เล็งไปสู่เป้าหมายได้แม่นยำที่สุด องค์ธรรมทั้ง 9 จึงคือลูกธนู ดังกล่าว ข้อที่ 10 จึงสำคัญที่สุด เพราะ คือผู้ทำให้สัมมาทิฏฐิมีผลสมบูรณ์

พ่อครูว่า... เทียบได้ดี แต่ไม่ขยายความเดียวจะเลอะ

__ซึ่งชื่อ วิเชียร : กราบนมัสการ พ่อท่าน ด้วยสุดเศียรเกล้าครับ เนื่องใน วันที่ 3 มิถุนายน 66 เป็นวันวิสาขบูชาและวันอโศกราชครั้งที่ 42 พร้อมทั้งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระราชินีในรัชกาลที่ 10

ผมได้มีโอกาสได้เข้าร่วมในพิธีนี้ด้วย ทำให้ซาบซึ้งในพิธีนี้เป็นอย่างมากพร้อมทั้งได้ฟังพ่อท่านเทศน์สอนเรื่องต่างๆ เช่น พ่อท่านได้เปิดเผยความจริงเกี่ยวกับการบรรลุลหรรณแก่ชาวไทยและชาวโลกด้วยสัจจะความเป็นจริง มี power สูงมากครับ

และในวันที่ 4 มิ.ย 66 ได้มีเมตตานำเดิน Adventure ผ่านริมแม่น้ำมูลและรอบพื้นที่ราชธานีอโศก ได้เห็นอิทธิบาทในความเพียรแล้ว ผมหายเหนื่อยเลยครับ

และในวันที่ 5 มิ.ย. 66 ได้เป็นวันเกิดและลูกๆ หลานๆ ได้แสดงปิตุบูชาอย่างพร้อมเพรียงกัน ทำให้ผมเห็นแล้วมีความประทับใจมากครับ การมาของผมในครั้งนี้นี่สุดคุ้มในการได้เข้าร่วมพิธีต่าง ๆ ครับ กราบนมัสการขอบพระคุณ พ่อท่านอย่างสูงยิ่งครับ

พ่อครูว่า... ผู้ได้ประโยชน์ก็อนุโมทนาสาธุ

จะวางใจกับที่อดีตสามีไปมีคนใหม่ได้อย่างไร

_จากโยม จ.ปัตตานี

โยมไม่สามารถวางใจเรื่องที่สามีแอบไปมีผู้หญิงอีกคนหนึ่ง เธอเป็นพนักงานที่โรงงานของเรา กระทั่งทุกวันนี้ทั้งคู่ยังคงสวีตกันอยู่ โยมจะวางใจจากอดีตสามีได้อย่างไรคะ ขอบพระคุณค่ะ

พ่อครูว่า... กายเขาก็จากเราไปโดยที่เขาเองเป็นคนทิ้งเราด้วยเป็นคนจากเรา ก็ยิ่งผยองในตัวเองบ้างสิ กายเขาก็ทิ้งเราไปแล้วแล้วใจเราจะไปผูกพันเขาอยู่ ใจมันเป็นของเรา ของเราแท้ๆเลย ใจนี้ยิ่งกว่ากาย กายเขาก็ทิ้งเราเห็นๆ เราจะไปดึงมา เขาก็ยังยากอยู่อย่างนั้น แล้วมันก็จะเสียศักดิ์ศรีเรา เพราะฉะนั้นเรื่องจิตใจ

นี่ก็ดีๆ เรื่องความติดพันในความเป็นเราเป็นของเรา พระพุทธเจ้าท่านสอนอธิบายพูดว่า มันไม่มีอะไรเป็นของเรา ไม่มี

ข้างนอกนั้นไม่ใช่ของเราแท้ๆเลย ดินน้ำไฟลม แท่งก้อน สิ่งนั้นสิ่งนี้ ตั้งแต่ดินน้ำไฟลม พืชพันธุ์ธัญญาหาร สิ่งที่เป็นอะไรอื่นๆจนกระทั่งถึงสัตว์มนุษย์ด้วยกัน แม้แต่ลูกเต้าเหล่าหลาน มันก็ไม่ใช่ของเรา

ถ้าคุณมีลูก ลูกของคุณ คุณคลอดมายังไม่ใช่ของคุณเลย แล้วสามีจะเป็นของคุณหรือ ลูกของคุณ คลอดมาเองยังไม่ใช่ของคุณเลย คิดให้ละเอียด ตรองให้ดีๆ แล้วจริงๆที่สุดแห่งที่สุด แม้แต่ใจเราเองเราก็เอากิเลสไปยึดว่ามีเราเป็นของเรา มันไม่มี สุดท้าย พระพุทธเจ้าพิสูจน์แล้ว แยกความเป็นเราหายไป อัตตาสูญเลย นี่คือสูงสุดของพระพุทธเจ้าได้พิสูจน์เป็นนักวิทยาศาสตร์ทางจิตที่ยิ่งใหญ่

เพราะฉะนั้น ถ้าคุณยังไม่ปล่อยไม่วาง คุณยังยึดเป็นเราเป็นของเรา คุณก็ต้องเป็นทุกข์สิ ขอกภัย สมณานา โง่ไปยึดอยู่ได้ เป็นเราเป็นของเรา สามีของเรา ทำอะไรจะเอากลับมา แม้แต่เขาก็ทิ้งเราอย่างเห็นๆ เขาก็ยังไม่เอาเราเลย เราก็หยิ่งของเราบ้างสิ เอ็งไม่เอา เอ็งไป ใจของเราก็เป็นของเรา แม้จะยังไม่ทิ้ง ใจเราก็เป็นของเรา เรียบธรรมะกับอาตมาให้ดีๆ แล้วคุณจะปล่อยจะวางได้สูงสุด

ประชาธิปไตยของพุทธอยู่กับ กาละ เทศะ ฐานะ

มีคนต่างประเทศ คุณเราโน้ เขามาเป็นชาวบ้านราช
เขาอยู่ที่นี้เป็นชาวฟินแลนด์ แสดงความเห็นมา ฟังธรรมะ
อาตมา มา เขาก็สรุปมาว่า

__กราบนมัสการพ่อครูที่เคารพ

*เราโน้ได้ติดตามการแสดงธรรมของพ่อครูผ่านการอธิบาย
ของดิฉันในเรื่อง ประชาธิปไตย เขามีข้อสรุปตามแนวทางของพ่อครู
ดังนี้ค่ะ*

Buddha's Policy: To live for; นโยบายของพระพุทธเจ้า คือ มีชีวิตเพื่อ ...

1. *Well-being of Mankind (body) ความอยู่ดีของมนุษยชาติ (ด้านร่างกาย)*

2. *Happiness of Mankind (soul) ความเป็นสุขของมนุษยชาติ (ด้านจิตใจ)*

3. *Serving the World รับใช้โลก*

These are the main elements of 'Prachaathippatai' in accordance with Buddha's aspect.

นี่คือ สำคัญของประชาธิปไตย ตามแนวทางหรือนโยบายของพระพุทธเจ้า

Due to the third policy, "Serving the World"

Buddha cared for animals including all plants and non-beings,

such as soil, water, air and fire. ในนโยบายข้อที่ 3“ รับใช้โลก”

พระพุทธเจ้าทรงรวมถึงการอาหาร พืช สัตว์ และสิ่งไร้ชีวิต ได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟ

When all are in balance. This is "Prachaathippatai".

เมื่อทุกสรรพสิ่งได้สมดุล นี่คือนโยบาย

.....

2 main aspects which Buddha teaches Buddhists

พระพุทธเจ้าทรงสอนชาวพุทธใน 2 ประเด็นหลักคือ

To develop yourself by learning Self-sufficiency

การพัฒนาตน โดยการเรียนรู้ที่จะพึ่งตน (อัตตาหิ อัตโน นาโถ)

To develop your society by helping each other to reach the 3 kinds of Buddha's Policy.

การพัฒนาสังคม โดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามนโยบายสามข้อ ดังกล่าว

(พหุชนหิตายะ พหุชนะสุขายะ โลกานุกัมปายะ)(สิริมา เต็มภาษาบาลี)

.....พ่อครู seriously implement Buddha's Policies.

พ่อครูได้นำนโยบายของพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติอย่างจริงจัง
 หนึ่งเราโน้ได้พิสูจน์จากประสบการณ์ของตนแล้วว่า การมี
 เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่งทางสังคมสูง และมีฐานะทางเศรษฐกิจ
 ดินนั้น หากมุ่งมันด้วยตัวเองก็ประสบความสำเร็จได้

ทว่า การพัฒนาจิตวิญญาณ จำเป็นต้องมีผู้นำที่รู้จริง ทำได้จริง
 และมีหมู่กลุ่มเกื้อหนุน

อยู่เป็นปัจเจกชนไม่สามารถพัฒนาจิตวิญญาณได้

.....ฟินแลนด์ ที่ยกย่องกันในประเทศคมโลก ว่า ประชาชนมี
 ความสุขที่สุด มีการศึกษาดีที่สุด

มีฐานะทางเศรษฐกิจดีที่สุุดนั้น เป็นเพียงภาพลวงตา เด็กชาว
 ฟินน์ที่เกิดมาในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาจะต้องใช้หนี้ที่รัฐบาลกู้มาอย่าง
 มหาศาล พวกเขาจะมีความสุขได้อย่างไร ..

นี่คือผลของประชาธิปไตยที่ใช้เสียงข้างมากของประชาชน..เรา
 โน้ยินดีขยายความเรื่อง..

ความสุขปลอมๆของชาวฟินน์ในฟินแลนด์ เขียูมาสนทนาได้ที่
 เอื้อนข่อยหว่าแหล่ว ราชธานีอโศก

...พ่อครูมีความเห็นต่อวิธีคิดของเราโน้เรื่องประชาธิปไตยตาม
 หลักการของพระพุทธเจ้าอย่างไรคะ

กราบมาด้วยศรัทธาและเคารพอย่างสูงยิ่ง

สิริมา ศรสวรรณ (หายโง่) 12 มิถุนายน 2566

พ่อครูว่า... อยู่ดีๆ ฟังให้ดี ใครอยู่ข้างนอก มีผู้นำมีหมู่กลุ่มที่ดีแล้วไม่เข้ามาจะยาก แต่เราโน้ เขาเข้าใจ

คำว่า ประชาธิปไตย ตามความหมายสมัยนี้ ที่เขาเข้าใจกัน อาตมาเคยอธิบาย คำว่าประชาธิปไตยเป็นศัพท์ภาษาไทยยุคนี้ ในยุคพระพุทธเจ้าไม่มีคำศัพท์คำนี้ มีแต่คำว่าอธิปไตย อธิปไตย 3 โลกอธิปไตย อุตตาริทธิปไตย และ ธรรมาธิปไตย แล้วก็พลัง อธิปไตยนั้นแหละ มันมาเป็นประโยชน์ มาเป็นอายุ 3 ที่อาตมาเอา 2 หมวดนี้มารวมกัน คืออธิปไตย 3 กับอายุ 3

อธิปไตยคือพลังอำนาจของโลก พลังอำนาจของตน แล้วก็ เป็นอธิปไตย 3 แล้วก็เอามาใช้ให้เป็นประโยชน์ เรียกว่า อายุ 3

และเพื่อ พหุชนะ ก็คือประชาชน มวล ก็คือ พหุ จำนวนมาก หิตายะ คือ ประโยชน์ หิตาคือประโยชน์ อายุระคือ ที่ได้ก็เป็นประโยชน์เหมือนกัน

อันที่ 2 เพื่อความสุข พหุชนสุขายะ และ อันที่ 3 คือ โลกานุกัมปายะ เกื้อกูลโลก รับใช้โลก ช่วยโลก ทำประโยชน์ให้แก่โลก ทั้งมวล เป็นการหมดตัวหมดตน เสียสละเพื่อจะทำให้แก่โลก เป็นผู้รับใช้โลกเลย ยิ่งใหญ่

นี่คือความเป็นประชาธิปไตยที่เป็นสาระสภาวะ แต่ไม่ได้มีศัพท์ คำว่าประชาธิปไตยในยุคสมัยพระพุทธเจ้า และพระพุทธเจ้าก็ทำประชาธิปไตยอยู่ในสังคมยุคนั้นไม่ได้ ก็พูดมาไม่รู้กี่ทีแล้ว เขาทำไม่ได้ พระพุทธเจ้าก็ทำไม่ได้ เพราะว่าเป็นยุคของคนในยุคโน้น คนเป็นทาส แล้วก็ยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นยุคที่ไม่รู้เรื่อง สิทธิมนุษยชน สิทธิอะไรในตัวคนๆหนึ่ง ไม่รู้เลย สิทธิในข้าวของ

สิทธิในความเป็นชีวิต สิทธิในศักดิ์ศรี ในตัวตน ที่จะพูด จะคิด จะทำ
ไม่รู้เรื่อง

เพราะฉะนั้นมันจึงทำไม่ได้ พระพุทธเจ้าทำได้เฉพาะผู้ที่มี
ภูมิปัญญาโลกุตระ เพราะฉะนั้นประชาธิปไตยที่อาตมาพูดมันเป็น
ประชาธิปไตยโลกุตระ ไม่ใช่ประชาธิปไตยของสังคมเทวนิยม สังคม
ที่มีความรู้เรื่องธรรมะเรื่องจิตวิญญาณแค่แบบพระเจ้า มันเป็นความรู้
ที่เป็นประชาธิปไตยที่เป็นความรู้ยิ่งกว่าจิตวิญญาณที่อยู่ในกรอบ
ของโลภียเท่านั้น มันครบในโลภียที่สมบูรณ์ ดีที่สุด สมบูรณ์ที่สุด
แล้วก็เล็ก ไม่ยึดมั่นถือมั่นในความดีที่สูงสุดว่าเป็นเราเป็นของเรา
ด้วย มันสุดยอดถึงอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้อยู่อย่างยึดมั่นถือมั่นอะไร แต่อยู่อย่างมี
ประโยชน์อย่างยิ่ง และเป็นผู้ที่รู้จักจิตวิญญาณที่เป็นอัตภาพ
สามารถจะอยู่กับโลกอย่างไม่มีทุกข์ ไม่มีสุข และเป็นประโยชน์ต่อ
โลก ไม่มีโทษใดๆเลย และสามารถที่จะตายจากสิ่งทุกอย่างไปหมด
เลย แต่เทวนิยมหมดสิทธิ์ ไม่มีสิทธิ์ที่จะรู้จักจิตวิญญาณ แล้วก็
สามารถที่จะพ้นไปจากจิตวิญญาณที่เป็นอัตตา จ्ञานต่อความเป็น
อัตตานิรันดร์ แล้วหลงสุข ซึ่งสุขนั้นมันคือมายาของทุกข์ คนยึดสุข
ไม่มีทุกข์ไม่ได้ คุณทำเก่งที่จะให้จิตวิญญาณได้เสพสุข อารมณ์
เป็นเรื่องปลอม เป็นเรื่องมายา เป็นเรื่องผีหลอก

ซึ่งอาตมาพยายามใช้ภาษาแทนสภาวะเหล่านี้ คนฟังเองจริงๆ
เข้าใจภาษาได้ แต่ไม่ใช่จะเข้าใจสภาวะที่ตนเองหลงถูกมายา
ผีหลอกนั้นหลอกเอา จนไปเป็นทาสของผี เขาก็ไม่รู้ตัว แล้วก็ยอม
ตนเป็นทาสของผี เป็นทาสของมายา หรือผู้ยืนยันว่าตัวเองเป็น
เจ้าของสุข หรือเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่าง ก็คือผู้ที่เขาสมมุติว่าเป็น

พระเจ้า แต่จริงๆแล้วพระเจ้าไม่มี มีแต่อุปาทาน เป็นนิรมาณกาย
อย่างหนึ่ง ว่าเป็นเจ้าของสุข ที่จะประทานให้ แต่จริงๆแล้วไม่ใช่

บางครั้งเขาก็ทุกข์ บางครั้งเขาก็สุข เพราะฉะนั้นเขาจึงไม่
สามารถที่จะทำให้ไม่มีสุข ไม่มีทุกข์ ทั้ง 2 อย่างได้ เขาจะทำไม่ได้
ไม่มีวิธี และเขาก็ไม่รู้ด้วยว่าสุขทุกข์นี้มันไม่มีจริง แต่เขาอยากได้สุข
แต่ความทุกข์มันก็มาแซม จะรวยมากที่สุดก็ยังมีทุกข์ในบางครั้ง จะมี
เกียรติมียศมากที่สุด ก็มีทุกข์ในบางครั้ง จะมีอะไรที่โลกเขามีเขา
หลงเชื่อกันว่า อันนี้ถ้าได้แล้วมันสุข เขาก็จะได้แล้วก็มีสุขในสิ่งที่
ได้ มันก็ไม่ได้ช่วยให้เขาพ้นทุกข์

ศาสนาเทวนิยมไม่รู้เรื่องสุขทุกข์ ไม่เรียนรู้เรื่องสุขทุกข์ เข้าใจ
ไม่ได้เรื่องสุขเรื่องทุกข์ เขาศึกษาแต่ความดีและความชั่ว ซึ่งอาตมา
เทศน์ไม่รู้กี่ครั้งมาแล้ว

ดีชั่วเป็นสมมุติของโลกเป็นโลกีย์ เขาก็จะต้องทำดีก็ดีละไม่มี
ปัญหา ยืนยันในสมมุติของโลกแล้วก็ตาม กาละ เทศะ ฐานะ ตาม
เวลา สถานที่ บุคคล สถานที่ ไม่ได้เที่ยง ไม่ได้อยู่คงที่เลย
เพราะฉะนั้นจะเอาคำสอนตามคำสอนของพระเจ้าหรือพระศาสดา ว่า
จะต้องขึ้นอยู่กับคำสอนอันนั้น ที่ยืนยันว่าอย่างนั้นอย่างเดียวไม่ขึ้น
อยู่กับ กาละ เทศะ ฐานะ มันก็ผิด

เพราะ กาละไม่เที่ยง ไม่ได้อยู่อย่างเดิม เทศะไม่เที่ยง ฐานะก็
ไม่ได้อยู่อย่างเดิม มีองค์ประกอบต่างกันไป มันก็เลยเป็นความ
หลอกความปลอมอยู่ตลอดเวลา

พวกเรามาศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้า แล้วก็บอกตัวเอง อ่าน
ตัวเอง เข้าใจตัวเองให้ได้ ผู้ที่มีอาริยธรรม มีโลกุตระธรรมของ
พระพุทธเจ้าจริง คุณก็อยู่กับ ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ของโลก
แต่ก่อนคุณไม่รู้คุณก็หลง อาตมาก็เคยหลงมา ใครๆก็เคยหลงกัน

ทั้งนั้น แม้แต่พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะก็ยังไม่หลง
ถูกลึงลมอมข้าวพองเอาไป อาตมาก็ยังไม่เคยหลง พวกคุณแต่ละคนก็
เคยผ่านมามาทั้งนั้น

กว่าจะรู้ตัว โอ้โฮ.. บางคนอายุตั้งเท่าไหนมา บางคนมาได้
ตั้งแต่อายุไม่มากก็ดี เด็กๆพวกนี้ก็ยังไม่ค่อยรู้ ทั้งๆที่เรียนไปก็เข้าใจ
แต่เดียวเขาก็ไป สักวันหนึ่งเดียวเถอะอายุมาก หลายคนเด็กๆ ก็จะ
รู้ตัว ใครรู้ตัวเร็วก็มาเร็ว ใครรู้ตัวช้าก็มาช้า หลายคนก็อาจจะไม่รู้ตัว
เลย โดนโลกเขาดึงไป หลงไปกับโลกเขาเลย

ก็เป็นธรรมดา เพราะสิ่งที่มีพระพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นสุดยอดของ
มนุษย์ ประเด็นหลักๆเลยคือ พระพุทธเจ้าพาคนมาบรรลุธรรม คือ

1.อยู่กับโลกเขา เป็นคนไม่มีโทษ ไม่มีภัย ไม่มีพิษ ไม่ทำ
เสียหายอะไรให้แก่โลกเลย

2.รู้จักจิตวิญญาณ จะอยู่ก็ไม่มีสุขไม่มีทุกข์ หรือไม่อยู่จะสลาย
ไปเลยก็ได้ นี่คือจบเรื่องจิตนิยาม จิตวิญญาณสูงสุดแล้วไม่มีอะไรจะ
สูงสุดเท่านี้อีกแล้ว เป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่
เทวนิยมไม่มีสิทธิ์ค้นพบ วิทยาศาสตร์เทวนิยม วิทยาศาสตร์ตะวันตก
วิทยาศาสตร์ศาสนาพระเจ้าไม่มีทางมาพิสูจน์โลกุตรธรรมของ
พระพุทธเจ้า หรือพิสูจน์จิตวิญญาณจนสมบูรณ์แบบเหมือนอย่าง
พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้พิสูจน์มาแล้ว ไม่มีสิทธิ์ บอกเลยว่าปิดประตู

คุณต้องมาศึกษาทางนี้ แล้วบรรลุอรหัตต์ คุณจึงจะเป็นนัก
วิทยาศาสตร์ที่จะเข้าใจได้

เพราะฉะนั้นการเรียนรู้เรื่องศาสนา ถ้าไปเรียนรู้จากเทวนิยมจาก
ต่างประเทศ บัดโธเอ๋ย ไม่ใช่พูดเล่นนะ เขาจะมาบรรลุอย่างศาสนา
พุทธไม่ได้ เขาก็ไปรู้อย่างศาสนาเทวนิยมเขา แล้วไม่เหมือนกัน

ศาสนาศาสนาแต่ละศาสนาไม่เหมือนกัน เขาก็ยังขัดแย้งกัน ดีไม่ตี
รบกัันด้วย

มีศาสนาพุทธเท่านั้น อันนี้เข้าใจยาก ศาสนาพุทธที่อยู่ในพุทธ
ก็อยู่ในยุคไหนก็แล้วแต่ ถ้าเป็นพุทธแล้วมันจะอันเดียวกันหมดเลย
มันจะไม่มีศาสดาของศาสนาพุทธเป็นพระพุทธเจ้า 2 องค์ซ้อนกัน
ในยุคไหนๆก็ไม่มี

ถ้าเป็นพุทธนั้นพระพุทธเจ้าก็องค์เดียวกัน มีใครจะบอกว่าตัว
เองเป็นพระพุทธเจ้า ไม่มี นอกจากคนบ้า แล้วก็เป็นคนอะอะไรไม่ได้
บางคนบ้าหนัก จนกระทั่งถูกจับเป็นผีบุญ ถูกประหารชีวิตไปก็มี นึก
ว่าตัวเองเป็นพระพุทธเจ้า แล้วก็ก่อเกิดหมู่กลุ่มขึ้นมา เขาก็จับไปเขา
ก็เรียกว่าผีบุญ ถูกประหารด้วยข้อหาเป็นกบฏ เพราะสังฆมณฑล
มนุษย์เขาก็จับไปจัดการ มันก็มีมาแล้ว

เกิดมาชาตินี้อาดมาจำเป็นต้องประกาศอรหันต์

ฉะนั้นเรื่องพวกนี้เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ ละเอียดลึกซึ้ง เป็นความ
จริงที่อาดมาก็ไม่รู้จะว่าไง เกิดมาชาตินี้อาดมาเป็นคนจริง เป็นสิ่งที่มี
นามธรรมที่เอามาพูดนี้ ที่มีพยัญชนะ มีสมมุติเรียกว่าเป็นลูก
พระพุทธเจ้า เป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณนี้แหละเป็นตัวหลัก เป็นอรหันต์
เป็นโพธิสัตว์อะไรก็เอามายืนยัน จริงใจนะอาดมาพูดด้วยจริงใจ
เป็นความจริง แล้วขอยืนยันด้วยว่าไม่ใช่สิ่งที่หลอกลวง และเป็นสิ่ง
ที่เป็นความจริงด้วย นอกจากจริงใจแล้วสิ่งที่อาดมายืนยันเป็นความ
จริงด้วย

นี่ก็พูดเอามายืนยัน ถึงวันนี้แล้วอายุย่างเข้า 90 ปี อายุ 89 ปี 9
วัน อาดมาก็ยังมั่นใจ ยิ่งเอาธรรมะพระพุทธเจ้ามาขยายให้คน
ทั้งหลาย ก็พวกคุณนั่นแหละฟังแล้วรู้เรื่อง ฟังแล้วเข้าใจแล้วก็

เชื่อถือเชื่อมั่นว่าจริงด้วย แล้วก็มาประพฤติปฏิบัติจนมาเป็น พวกคุณ มาเป็นจริงๆนะไม่ใช่พวกคุณมาเป็นเล่นๆ

พวกคุณมาเป็น มาเป็นสมณะ 4 เหล่า มาเป็นคนที่มิจิตมิกาย แบบนี้จริงๆ แต่โลกมันเลื่อม มันไม่เข้าใจอารยชน อารยบุคคล มันไม่รู้ แล้วพวกเราเป็นอารยชนของศาสนาพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ เขาไม่เชื่อ เขาไปเข้าใจอริยะเก่าๆ อรหันต์เก่าๆ แล้วเขาก็ไล่รายละเอียดอะไรไม่ได้

เขาจะไล่รายละเอียดสาธยายเรื่องจิตเจตสิกอย่างทีอาตมาอธิบายสู่ฟัง ขยายความสาธยายอย่างละเอียดลออ และไปจนกระทั่งถึงภูมิอรหันต์ หลายอรหันต์มีหลายชั้นชั้น หลายระดับนะอรหันต์

โพธิสัตว์ยังมีมากกว่าอรหันต์อีก หลายชั้นอีก ทีอาตมาพูดยืนยันว่าไม่ใช่มาพูดภาษาเล่นๆแต่เป็นสภาวะธรรมจริงๆ อาตมาผ่านมาจริงๆ แม้ความเป็นอรหันต์ ผ่านอรหันต์มาหลายชั้นจริงๆ มาเป็นโพธิสัตว์นี่ยิ่งละเอียดกว่าอรหันต์อีก มาเป็นจริง ไม่ใช่พูดเล่นๆ ไม่ใช่พูดลอยลม ไม่ใช่พูดแต่พยัญชนะเท่านั้น แต่เป็นสภาวะที่อาตมาเกิดมา ผ่านมา เป็นมา แล้วเอามาพูด

ถ้าอาตมาไม่มีในตัวเอง อาตมาจะหยิบพวกนี้เอามาพูดได้อย่างไร แล้วคุณฟังรู้สึกไม่สับสนหรือ สับสน เอาแพะมาชนแกะ เอาแกะมาชนลา เอาลามาชนม้าอะไรหรือเปล่า ฟังแล้วพอรู้สภาวะบ้างไหม มันมีโครงสร้างเป็นรูปลัทธิกัน ถึงแม้ว่าคุณไม่มีทั้งหมดแต่คุณมีน้อยๆ ก็เข้าใจ หรือยังไม่ถึงแต่ก็เข้าใจเป็นโครงสร้างเป็นรูปแบบที่ อันนี้เป็นตัวขยายของที่เราจะรู้ เป็นตัวขยายที่เราพอจะติดมันเป็นอย่างนั้น

พระพุทธเจ้าปรินิพพานปีก็เริ่มนับ พ.ศ.1 ปรินิพพานมาได้ 2,566 ปีแล้ว เขาก็กำหนดหมายพยากรณ์ไว้ว่าในพุทธกัปของพระ

สมณะโคดมจะมี 5,000 ปี เพราะฉะนั้นเมื่อตั้งแต่ปริณิพพานจนนับไป ถึง 5,000 ปี ตอนนี้ 2566 ปี ก็อยู่ในระหว่างกึ่งกลาง ของพุทธกับ ของพระสมณะโคดม

มีอาตมาปรากฏตัวแสดงตนประกาศตน ถึงขั้นยืนยันตัวเองเลย ยืนยันว่าตัวเองเป็นธัมมิกราชาธิราช มาถึงวันนี้ประกาศก่อนวันนี้แล้วเป็น จนกระทั่งถึงธัมมิกราชาธิราชปานั้นเลย นี่อาตมาก็ทำจริง ประกาศ ความจริงนี้

ซึ่งมันไม่ใช่เรื่องเล็กนะมันเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ แล้วอาตมาก็ไม่ได้ กลัวว่ามันใหญ่แล้วอาตมาจะประครองความใหญ่ไป พวกคุณจะจับ ได้ว่าไม่ใหญ่จริง หรืออาตมาจะยืนยันใหญ่นี้ได้แข็งแรงมั่นคง อันนี้ มันท้าทายให้พิสูจน์ มันจะใหญ่ไปได้ นานสักแค่ไหนจะหลอกได้ก็ปี

ถ้าของจริงก็ยืนยันต่อการพิสูจน์ มิฉะนั้นคนจะมีอย่างนี้แล้วมา ยืนยันอย่างนี้ ยืนยันอย่างพระพุทธเจ้า ท่านก็ยืนยันว่าพระองค์เป็น พระพุทธเจ้า ก็นานหลายล้านปีจะมายืนยันสักองค์หนึ่ง

อย่างอาตมาก็ไม่ใช่บ่อย ขนาดอาตมาก็ไม่ใช่ว่าคนจะมาลอก เลียนทำอย่างนี้ได้ง่ายๆ อาตมาพาทำกันมาตั้ง 50 ปี พูดได้ในเมือง ไทย ยืนยันกันได้ในเมืองไทย มาประกาศให้คนไทยฟัง มีรู้กันอยู่ ประมาณเท่านั้น ไม่ต้องพูดถึงเมืองนอกเลย เขาเป็นเทวนิยมทั้งนั้น ขนาดในเมืองไทยเป็นชาวพุทธก็เป็นเทวนิยมไปเลอะเทอะตั้ง เท่าไหร่ จะมาฟังรู้เรื่องโลกุตระธรรม จนเป็นอเทวนิยมได้ไม่เท่าไร

เพราะฉะนั้น นานๆจะมีใครมาประกาศอย่างอาตมาสักคนหนึ่ง ที่นี้ช่วงนี้ ช่วงกึ่งพุทธกาล 2,500 กว่าปีมานี้ มันจึงเป็นสิ่งประหลาด สิ่งแปลกที่อุบัติขึ้นมาในโลก มันไม่ใช่เรื่องสามัญ มันเป็นเรื่องที่เป็น อุบัติธรรม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมา เป็นธรรมะที่อุบัติที่เกิดขึ้นมา ที่มีทั้ง กายมีทั้งจิต

ที่อาตมาประกาศนี้มีทั้งกายทั้งจิตยืนยันเลย เป็นการอุบัติขึ้นมาอย่างครบถ้วน เป็นเหตุที่ถูกต้องครบ ปัจจัยที่จริงแท้ก็ยืนยัน มีทั้งเหตุมีทั้งปัจจัย เหตุครบ ปัจจัยก็ยืนยันด้วยกันอย่างแท้จริง

ความจริงที่ยิ่งใหญ่สำคัญของความเป็นมนุษย์ เช่น มีทั้งเหตุทั้งปัจจัยยืนยันความเป็นอรหันต์

มันจึงไม่ใช่เรื่องสามัญธรรมดาของ“อุบัติโลก”และไม่ใช่เรื่องสามัญธรรมดาของ“อุบัติธรรม”อันมีทั้ง“กาย” และมีทั้ง“จิต”ที่จะต้องมีการ“การอุบัติ”ขึ้นมากันอย่างครบถ้วนทั้ง“เหตุที่ถูกครบ”-ทั้ง“ปัจจัยที่จริงแท้”ยืนยันได้

“ความจริง”ที่ยิ่งใหญ่สำคัญของความเป็นมนุษย์ เช่น ความเป็น“อรหันต์”ที่เป็น“ความเกิดของจิต(โอปปาติกโยนิ)”ซึ่งมันต้องมี“การเกิด”จริงๆ ที่ตรงตาม“พุทธสัจจะ”คือตรงตาม“ความจริงที่เป็นโลกุตระพระพุทธเจ้า”

พวกเรานั้นรู้รัก รู้สวรรค์ กัดอนเป็นๆอยู่นี้แหละ ปัจจุบันนี้แหละ ไม่ใช่เป็นภพเป็นชาติที่จะต้องไปสิ่งสูง ต้องไปอยู่ตรงนั้นตรงนี้ตามอุปาทานแล้วคุณก็จะไปเป็นจริงอย่างนั้น คุณก็เลิกแล้วภพชาติแบบนั้น ไม่ติดภพติดชาติแบบนั้น สำหรับอาตมาพูดนี้ ใครเป็นได้ที่อาตมาพูดไปแล้วคุณเป็นได้ตรง เราหลุดพ้นจากภพชาติ หรือว่าคุณยังติดอยู่ อย่างที่พ่อท่านพูดเรายังไม่หลุดเลย เรายังติดในนรกในสวรรค์อยู่

นรก สวรรค์ ที่มันเป็นภพเป็นชาติที่ตายไปแล้ว คุณชัดเจนแล้ว มันไม่ต้องไปพูดอะไรอย่างนั้น มันเป็นจริงได้ แต่มันก็ไม่จริงถ้าเราไม่จำเป็นจะต้องให้มันเป็นไปอย่างนั้น ทำเสียเดี๋ยวนี้

เช่น เราจะต้องไปสวรรค์จตุรหาราช เป็นเทวดาสวรรค์จตุรหาราช คือเทวดาที่เขี้ยวยาว มีเขี้ยวโง้ง ตาโปน ดุเดือด เป็นเจ้า

มหาอำนาจ เหมือนอย่างอเมริกา รัสเซีย จะต้องยิ่งใหญ่ พวกเราไม่เป็นแล้ว

เขาหลงว่าเป็นสวรรค์ บอกแล้วสวรรค์กับนรกมันอันเดียวกัน มันเป็นแดนหลอก เราไม่เป็นแล้วจตุมหาราชอย่างนั้นก็ไม่เป็น

หรือแม้แต่ดาวดิงส์ ดาวดิงสา อาการที่ 33 ซึ่งเป็นอาการที่หลอก เป็นอาการหลอกหลวง คือเสพสุขในแดนสุขของดาวดิงส์ มันเป็นคนที่ไม่มีอาการจริง คนนั้นมันมีอาการ 32 เท่านั้นเพราะฉะนั้น อาการที่ 33 เป็นของเก๊ คุณก็ไม่ต้องหลงแล้ว แม้จะเหลือก็เหลือนิดๆหน่อยๆ

ถ้าคุณเข้าใจด้านตายไปแล้วก็มี หรือยังมีในปัจจุบัน คุณสมารถที่จะรู้ความจริงได้ว่า ตายไปเราไม่รู้เรื่องหรือ มันจะเป็นหรือไม่เป็นเราเอาปัจจุบันนี้เถอะ เออ.. คนนี้ชัดเจน **ถ้าคุณทำปัจจุบันได้อย่างไร ตายไปแล้วมันก็เป็นอย่างนั้น คุณทำปัจจุบันนี้เท่านั้นแหละ จะไปกังวลทำไม ในข้างหน้า**

เพราะว่าจิตมันจะเป็นตัวเดินทางเอง เพราะฉะนั้นทำจิตในปัจจุบันนี้ อย่าไปเสียเวลาคำนึง มันจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ต้องส่งอันนั้นให้เจ้านั้นเจ้านี้ แล้วก็จะไปฟังจิตวิญญาณตอนตายแล้ว ทำเดี๋ยวนี้ ปัจจุบันนี้ ไม่ต้องเสียแคลอรี ไม่ต้องเสียแรงงาน เวลา กับสิ่งอย่างโน้นเลยนี้ทำปัจจุบันนี้

ปัจจุบันจริงๆคือความจริง ปัจจุบันแท้ๆนี้แหละคือความจริง นอกนั้นแต่ง ปลอม อดีตหรืออนาคต เป็นเรื่องมันไม่ใช่กาละที่แท้ ไม่ใช่ ทัศนธรรมหรือทัศนกาละ ไม่ใช่ปัจจุบันชาติ

เช่น พวกที่ไปนั่งหลับตาแล้วไม่มีปัจจุบัน พวกนี้เพ้ออยู่ในสิ่งที่ เป็นความเป็นอดีตหรือไม่ก็เพ้อฝันไปในอนาคตบ้างบอๆ มันไม่มีค

ความจริงเลย มันน่าสงสารจริงๆ พวกหลับตาปฏิบัติ มันมีแต่อดีต 18
อนาคต 44 ที่พระพุทธเจ้าท่านสรุปไปแล้ว ไม่นอกไปกว่านี้เลย

มันน่าสงสารจริงๆ ในพระไตรปิฎก พระสูตรเล่ม 1 เลย
พระพุทธเจ้าท่านเปิดเผยเรื่องนี้ พระสูตรแรกในพรหมชาลสูตร เขาก็
เข้าใจไม่ได้ อ่านพระไตรปิฎกเรียนเปรียญ 9 จบดอกเตอร์ก็แล้ว แต่
ก็เข้าใจไม่ได้ เข้าใจความเป็นสัจจะไม่ได้

ซึ่งที่จริงอาตมาก็เข้าใจเห็นใจเขาว่า เขาภูมิไม่ถึง เขารู้ไม่ได้
เขายังเข้าใจไม่ได้ เพราะฉะนั้นพวกเรานี้ได้ฟังสิ่งที่ เป็นสัจจะพวกนี้
ที่อาตมาพยายามเปิดเผยความจริงให้ฟัง

พระพุทธเจ้าท่านตรัสเป็นสัจจะเอาไว้ พูดผ่านพูดซ้ำไม่รู้กี่ที
แล้วว่า ศาสนาพุทธของท่านนี้เป็นโลกุตระ แล้วมันก็จะเสื่อมไป สัจ
ธรรมไม่มีเสื่อมหรือเป็นยังงี้ก็เป็นอย่างนั้นโลกุตระธรรมของ
พระพุทธเจ้าเป็นจริงยังงี้ก็เป็นอย่างนั้น แต่คนรับไม่ได้คนก็เสื่อม
จากธรรมะโลกุตระไป

ท่านพยากรณ์ไว้ก็มาถึงยุคที่ชี้ชัดว่าเสื่อมจริงๆ อาตมาเกิดใน
ยุคนี้ก็มาพูดอย่างนี้ ถ้าหากอาตมาเกิดในยุคเสื่อมกว่านี้อีกก็ยืนยันใน
ยุคโน้น อาตมาพูดตัวเป็นๆ ยืนยันอยู่บัดนี้ พ.ศ 2500 กว่าปีนี่ในยุคนี้
อาตมาเกิด 2477 ก็พบเจอกับลิงลมอมข้าวพอง กว่าจะมารู้ตัวก็ปี
2513 เราเป็นผู้นี้มาที่จะมาทำงานนี้เอง ไปหลงระเรีงทั้งโลกตั้ง 36
ปี เสียตายแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร มันเป็นเช่นนั้นเอง ตถตา ก็ไม่เป็นไร
ก็มาทำ เมื่อรู้ตัวแล้วก็มาทำตั้งแต่บัดนั้นจนถึงบัดนี้ แล้วค่อยๆ ขยาย
ความจริง แล้วก็พยายาม

นอกจากขยายความจริงแล้วก็ยืนยันตนเองกับความจริง แล้วก็
ค่อยๆ ข่มความเก้และกำลังทุบหัวความเก้ อาการที่อาตมาทำมันหนัก

มันแรงถึงขนาดนั้น จะทยอยความแก่ให้มากๆ ให้เขาที่มีของแก่นั้น
สะดุ้ง

จะขยายความจริงว่าให้รู้ว่าคุณเป็นของแก่ เป็นของแก่จริงๆ
อาตมาไม่ได้อยากได้ของคุณ ไม่อยากได้ซึ่งจะแย่งของคุณ ขอภัย
อาตมาหมดใจที่จะไปเป็นอย่างนั้นแล้ว เลิกโง่เสียที่เจ้าประคุณ

เห็นของจริงขึ้นมา มันมีความจริงอะไร มาศึกษาสิ อาตมา
แสดงตัวเอง สาธยายตัวเอง แล้วก็ยืนยันสภาวะธรรม ว่า อาตมาเป็น
อาริยชน เป็นอรหันต์ เป็นโพธิสัตว์ เป็นธัมมิกราชาวุธ พาพวกเรามา
เป็นสมณะ 4 เหล่า มาเป็น โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์
เป็นอาริยบุคคลจริงๆ ไม่ใช่ของแก่นี่ของจริง ที่ สมณะ 4 เหล่า ที่จริง
อยู่ในชาวอโศกนี้ เขาจะเชื่อไหม

ยากสัส สุดแสนยากที่เขาจะเชื่อง่ายๆ ที่เขาไม่เชื่อเพราะว่า
ความรู้ของคนยุคนั้นมันเสื่อมจริงๆ เขาก็จมอยู่ในสิ่งที่เขาเชื่อว่าเป็น
ความจริง ยิ่งพูดก็ยิ่งรู้สึกสงสารตัวเองนะ แล้วอาตมาจะทำไปทำไม
นี้ แต่อาตมายังมีความหวัง เพราะยังมีคนที่ยังมีธาตุดีในจิตวิญญาณ
คือไม่มีอคติมาก มีปรโตโฆชะ มีการมองอยู่ว่าคนอื่นน่าจะมีอะไรดี
กว่านี้ ไฉนที่เรายึดถือว่าดีเรารู้แล้ว จากครูบาอาจารย์ระดับนั้นระดับนี้
เราก็คศึกษาตามมันก็อยู่อย่างนี้แหละ อยู่ในวงศ์ตระกูลนี้ แต่เออ อันนี้
มาแปลกมาใหม่แปลกๆ เออ แล้วยืนยันว่าเป็นความจริงอีก

ก็จะสะดุดใจว่าเราที่เรายึดถือว่าเป็นความจริงกับอันนี้อันใหม่ที่
แปลก มันทวนกระแสนกับที่เรารู้ เฮ้ย..จริงหรือเปล่าวะ

เพราะฉะนั้นถ้าอาตมาไม่จริงอาตมาคือกบฏ คือโจรปล้นศาสนา
เลย อาตมาไม่ได้เกรงกลัวว่าอาตมาจะถูกจับได้ว่าเป็นโจรปล้น
ศาสนา แล้วทำไมไม่กลัว เพราะอาตมาไม่ใช่โจร อาตมาเป็นตัวจริง
แต่จริงๆ แล้วพวกคุณต่างหากเป็นโจร

จริงๆไม่ได้เป็นคนปล้นหรอก คุณรับถ่ายทอดจากอาจารย์ที่เป็นโจรที่ปล้นไปก่อน ไม่รู้องค์ไหนต่อองค์ไหน แล้วก็ถ่ายทอดมรดกเก้ลูกหลานโจรรับมา โอ้โห..

มันจึงยากมาก น่าสงสารมาก ที่จะแก้ไขเขาได้

ต้องขอภัยอย่างสูงอย่างมากที่สุด ที่การเปิดเผยในวันนี้ต้องพูดเป็น“คำตรง”ที่ตรง“ความจริง” ชนิด ๑๘๐ องศา เหมือนคนอวดตน อย่างไม่มีอาการถ่อมตนในตัวเอง ซึ่งจะมองว่า ไม่มี“จริตแห่งความเป็นผู้ดีที่ควรมีในตน”ได้เลย

คนเรามีปฏิกิริยาว่าการอวดตนมันไม่ดี น่าเกลียด จริง ในสภาวะธรรมถ้าคุณมีจิต สาธุเจจิต พยัญชนะว่า สาธุเจจิต แปลว่ามีจิตที่อยากอวดอยากโอ้ การอวดการโอ้คืออะไร คือ การเอาสิ่งดีๆมาโชว์ว่าเป็นของตน

เพราะฉะนั้นคนที่มีจิตอยากอวดอยากโอ้ว่าของดีนี้เป็นของตน เขาก็มีกิเลสอย่างนั้น แต่คนที่จริงนั้นไม่ได้มีตัวอยากอวดอยากโอ้ แต่เอาของจริงที่ตัวเองมีจริงๆนั้นมาเปิดเผย อันนี้นะ โดยสามัญคนเขาจะไม่เชื่อว่าของดีจริงนี้จะมีกันง่ายๆ และอีกทีก็คือ เขาเชื่อว่า ไอ้ที่จริงนั้นเขาไปเชื่อคนหลอกว่าจริงเป็นอย่างนั้น

แล้วไอ้ที่มามอบว่าเป็นตัวจริงนั้น มันแย้งกับที่เขาเชื่อว่าจริงด้วย นี่แหละคือตัวร้าย ที่ทำให้เขา ตราหน้าอาดมาว่ากบฏ และมีมวลมากด้วย มันก็ยิ่งยืนยันความจริงว่ายุคนี้เสื่อมจริงๆคือโง่ไป ยึดถือสิ่งไม่จริงนั้นด้วยว่าจริง มันเป็นอย่างนี้เป็นสิ่งยืนยันว่าเสื่อมจริงๆ

เหมือนคนที่จะเอาความจริงที่มันค้านแย้งกับที่เขายึดถือผิดๆเอามาสถาปนาลงไปนี่ มันจึงยากมาก

เพราะฉะนั้นที่อาดมาบรรยายก็แล้วสาธยายขยายความก็แล้ว เอาตำราพระไตรปิฎก เอาคำบาลี เอาคำอะไรต่ออะไรมาขยายถึง

เนื้อหาสภาวะ เขาก็เรียนบาลีมาแล้ว เขาก็ยึดถือคำแปลที่เพี้ยนๆนั้นไป ๆ พออาตมามาแปลถึงเนื้อหาสภาวะที่จริง มันก็เลยยิ่งทำให้เขาตัดสินใจแล้วว่าอาตมามาทำลายทุกอย่าง ทำลายทั้งความรู้ที่เขาเรียนมาทำลายทั้งสภาวะเก้ที่เขายึดอยู่

เพราะสิ่งที่เขาเรียนมามันผิดเพี้ยน แล้วเขาก็ได้มาตามทีเรียนมาเขาผิดเพี้ยน มันก็เลยเป็นของเก้ เพราะที่เรียนมามันเป็นความรู้ที่ผิดเพี้ยนพ้นจากความรู้ที่ผิดเพี้ยน เขาก็ได้ผลที่เป็นของเก้ ของผิดเพี้ยน แต่เขาไม่รู้เขานึกว่าจริง พอไฉ้ที่มันไม่เหมือนมาบ๊ีบ มาแสดงแย้ง

ซึ่งแน่นอนอาตมานี้จะยืนยันความจริงที่อาตมาเอามาเปิดเผย แม้ขัดแย้งกับผู้ที่มิมีวามกยึดถือกันเพราะพากันเสื่อมไปตั้งมากแล้ว อาตมาไม่มีทางที่จะไปเปลี่ยนไปหาคุณเด็ดขาดเลย

ไม่ใช่อาตมาติดด้านตั้งต้นยึดมั่นถือมั่น ไม่ใช่ มันต้องยืนยันความจริงเท่านั้นไม่ใช่ติดด้าน แต่ความจริงมีสิ่งเดียว มันเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นไม่ได้ คุณไม่รู้ว่สิ่งนี้ถูก เพราะคุณไม่รู้ 2 อย่าง แต่อาตมารู้ 2 อย่าง รู้ว่อันนั้นไม่จริง อันนี้จริง อันนี้ยากนะ ทางเขาไม่รู้ 2 อย่าง ไม่รู้อันที่จริง เพราะมันเหนือกว่าความเก้ เขาไม่มีสิทธิ์ เก้จะไม่มีสิทธิ์รู้ความจริง มันยาก ต้องค่อยๆศึกษาว่าอันนี้จริง เราเก้ ถ้ายอมรับเสีย รู้ความจริง เมื่อนั้นคุณจะละลายอย่างแรงกล้า ศรัทธาอย่างแรงกล้า หิริโอตตปปะอย่างแรงกล้า แล้วจะเคารพอย่างแรงกล้า จะรักเคารพและบูชาอย่างแรงกล้า

เพราะไม่ได้ยึดมั่นถือมั่นด้วยดูถูกดูแคลนสิ่งที่ถูกต้อง เราก้ไม่ดูถูกดูแคลน หลงไปจริงๆ

อาตมาตั้งใจจะอธิบายไปถึงชั่วโมงครึ่ง เพราะอายุ 90 แต่อัชฌาสัยที่ทนไม่ได้ต่อความกรุณามีมาก ก็เลยคิดว่าไม่กระไรนะ

อาตมาก็ไม่ถึงขั้นจะแย่งชิงขนาดนั้น ก็ยังทำได้อยู่ พวกคุณก็ยังตั้งใจฟังอยู่ ใครอยากหยุดแล้วยกมือขึ้น ไม่เห็นมีใครอยากให้อาตมาหยุดสักคน แล้วอาตมาทำผิดอะไร อาตมาไม่ได้ทำผิดนี่

ไปถึง 20:00 น ก็แล้วกัน

มาไล่ดูอารยบุคคลหรืออรหันต์ อรหันต์ก็ต้องเป็นคนที่มีโลกุตระธรรมแท้ๆ ไซ้ไหม ที่นี้ ผู้เป็นอาจารย์หรือเป็นปราชญ์ทางศาสนาพุทธในยุคที่ผิดเพี้ยนไปแล้วคือยุคนี้

เพราะฉะนั้นอาตมาจึงจำเป็น-จำนน-จำยอมต้องเอา “ตนเอง” นี้แหละ “ตัวแท้” ที่จะยืนยันเป็นหลักฐานแห่ง “ความจริง” มันสุดวิสัยแล้วจริงๆ ไม่มีทางเลือกแล้ว

เพราะ “พระอาจารย์” หรือผู้เป็นปราชญ์ทางศาสนาพุทธยุคนี้ได้เพี้ยนผิดไปจากคำสอนของพระพุทธเจ้าชนิด “กลับตาลปัตร” หน้ามือเป็นหลังมือกันเลยทีเดียว

จึงสอนผิด เข้าใจผิด เชื่อผิด หลงงมงายไปชี้คนผิดที่เป็น “อรหันต์เก้” ว่าเป็น “อรหันต์” มันก็หลอกคนอยู่

ซึ่งเขากล้าหลอกกันได้ถึงขั้นกล้ายืนยันผิดเพี้ยนไปได้ถึงขนาดว่า ผู้บรรลุธรรมนั้น ครั้นบรรลุธรรมแล้วจะบอกใครว่า “ตนเองบรรลุธรรม” ไม่ได้เป็นเด็ดขาด

ถึงกับพูดและเขียนว่า “ผู้บอกว่าตนบรรลุธรรมนั้นแหละคือผู้ไม่บรรลุธรรม” ...บังอาจกันปานจะนี่!

ซึ่งมันค้านแย้งกับคำสอนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ใน โลหิตสูตร ว่า คนที่คิดแบบนี้คือผู้ที่มีคติไปนรกกับเดรัจฉานเท่านั้น เขาก็ตีความเข้าใจตน

อาตมาจึงจำเป็น-จำนน-จำยอม ไม่มีทางเลือกได้อีกแล้ว จำต้องใช้ “ตนเอง” นี้แหละเป็น “เป้าให้ยิง” กันเลย เพราะว่ามันต้องเอา

ตนเองเป็นตัวประกันเลย เขาจับตัวประกันก็เอามัดมาจอกคอเอาป็น
จ่อหัว เอาตัวเองไปเป็นเป้า

ถ้าอาตมา“เป็นของเก้”อาตมาถูกยิงถล่มหนัก ร่างแหลกกระจุย
แน่นอน ไม่เหลือซากมาจนป่านนี้แน่ ถ้าเขาสุดทนยิงเปรี้ยง อาตมาก็
ตาย

ถึงวันนี้ผ่านมา ถ้าอาตมา“ไม่ใช่ผู้อยู่ยงคงกะพัน” แท้จริง
อาตมาก็ตายสลายร่างแหลกไปเป็นผุยผงแล้ว ไม่ยืนหยัดถึงยงหนึ่ง
เหนียวอยู่กันถึงวันนี้ ถึงวินาทีนี้หรอก

อาตมายืนยันยืนหยัดตนเองว่า มี“ความจริง” เป็น “คนจริง”
สาธยายและประพาดิตตนเอง มาถึงพ.ศ. 2566 นี้อาตมาก็ทำงาน
ศาสนามานานเกินครึ่ง 100 ปี คือ 53 กว่าปีมาแล้ว

มี“ความจริง”ปรากฏสภาพทั้งตัวอาตมาเอง ทั้งคนผู้เข้าใจ-
เห็นดี-เห็นด้วย และมาปฏิบัติกระทั่งบรรลุมรรคผลจริงมี“อารยบุคคล”
เกิดได้จริงมี“โลกุตระธรรม”แท้ ยืนยันว่าในชาวอโศก มีพระ
อริยบุคคลจริงมี โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์ จริง ที่คุณไม่
เชื่อไม่เข้าใจและคุณไปหลงแต่ของเก้ แต่ของจริงอุบัติเกิดขึ้นมาใน
ชาตินี้ คุณก็ไม่เชื่ออีก อาตมาก็เห็นใจเขาจริงๆ

ถ้าเผื่อว่าความเสื่อมของศาสนาพุทธเจ้ามาถึงยุคนี้ ยอมรับ
เถอะว่าเสื่อม ถ้าไม่มีคนเอาของจริงของแท้มาสถาปนาเข้าไปในใหม่
แล้วมันจะมีต่อไปได้ไหม ก็ไม่ได้ ใครจะมากล้ายืนยันอย่างอาตมา
นอกจากยืนยันแล้วสาธยายเอาธรรมะพระพุทธเจ้ามาพูดอธิบายให้
เข้าใจถึงจิตเจตสิก รูปนิพพานต่างๆเป็นอภิธรรมละเอียดลออทั้ง
ภาษาและสภาวะ แล้วให้คุณมาศึกษาจนมีสภาวะอย่างนั้นอย่างนั้น
ตามจริงๆขึ้นมาจนเกิดสังคม สาราณียธรรม 6

อาตมาทำได้ถึงขั้นนั้น ทำได้ถึงขั้น สาราณียธรรม 6 มาอยู่ด้วยกันเป็นชุมชนชาวอโศก อยู่กันอย่าง สาราณียธรรม 6 เมตตา ภาวกรรม เมตตาวิกรรม เมตตามโนกรรม เป็นสาธารณโภคี ฌาที่ ได้โดยธรรม ก็เป็น ลาภัมมิกา ศีลสามัญดา ทิฏฐิสามัญดา จบกิจ เรื่องเศรษฐกิจอย่างสบายเลยพวกเรา

นอกจากพวกคุณมาอยู่ที่นี่แล้ว รู้สึกไหมว่า เรามาอยู่ที่นี่จะ กลัวเราจะชี้เกียจรู้สึกไหม กลัวเราจะชี้เกียจเท่านั้น ถ้าเราจะชี้เกียจ อย่างนี้เราเป็นหมาหัวเน่าเลยนะ นี่คือสัจจะชนิดหนึ่ง ความชี้เกียจจะ หายไป มันจะไม่เป็นคนชี้เกียจ ชี้เกียจไม่ได้เป็นหมาหัวเน่าในนี้เลย เพราะฉะนั้นจะขยัน จะมากจะน้อยก็แล้วแต่ ลึกๆมันเป็นอย่างนั้นสัจ ธรรม เพราะฉะนั้นในนี้จึงไม่ใช่สังคมคนชี้เกียจ เป็นสังคมคนไม่มีความชี้เกียจ เจริญแล้ว มีแต่ วิริยารัมภะ ตามวรรณะ 9

หลายคนบอกว่าไม่สั่งสมแล้ว ปล่อยให้จริง ไม่สะสม หลายคน ยิ่งอยู่ไปนานยิ่งอายุมากขึ้นยิ่งไม่ต้องสะสมหรือกสบาย นอกจากไม่ สะสมแล้วไม่อดไม่ยาก บางทีมีคนเอาธนบัตรมาใส่มือให้ก็มี เราก็ ไม่ได้ทำอะไร หลายคนดีไม่ดี รัฐบาลให้เดือนละ 600 700 บาท เดือนละ 800 บาท ก็ไม่เอา เอามาให้อาตมา อาตมาก็เอามาเข้า กองกลาง เห็นไหมอายุแก่แล้วรัฐบาลให้ตั้ง 600 700 ทำไมไม่เอา ไว้ใช้บ้างเล่า เขาก็ไม่เอาเพราะมั่นใจในสาธารณโภคี

นี่คือเครื่องยืนยันสัจธรรม พูดอย่างนี้ก็ไม่ได้ไปว่าคนที่ไม่ได้เอามาให้ นะ อาตมาพูดหวานไปเท่านั้นเอง เกรงใจเหมือนกัน ไปกระตุก เขาที่เขาไม่เอามาให้ ก็ไม่เป็นไร มันเป็นเรื่องธรรมชาติอย่างนั้น

ที่อาตมาพูดขึ้น อาตมาหยิบเอาความจริงของคนจริง มีสภาวะ ธรรมจริงมายืนยัน มันเป็นเรื่องของสังคมมนุษยชาติที่ประหลาด คน มี สาราณียธรรม 6 ประหลาด มี พุทธพจน์ 7

จิตวิญญาณจะมีความระลึกถึงกัน สาราณียะ ปิยกรณะ เคารพกันครุกรณะ เกื้อกูลกันสังคหะ ไม่วิวาทกัน อวิวาทะ สามัคคีเยอยู่กันอย่างพร้อมเพรียงสบายเป็นเอกภาพแน่น เอากีภาวะ คนข้างนอกเขารับรู้ได้เลยว่าชาวอโศกมันแน่น เป็นหนึ่งเดียวกัน แต่เขาไม่กลัวตรงที่เราไม่น้อย ถ้ามีมากกว่านี้เขาจะกลัวแล้วมันจะมีธรรมฤทธิ์เยอะ แต่มันก็คงได้ประมาณนี้แหละ มันคงไม่ได้มากกว่านี้เท่าไร

แต่มีคนผู้สามารถรับเอา“ความจริง”ที่เป็น“ของแท้ -ของจริง”นี้ได้ นั่น ก็ยังมีน้อยอยู่ ยังไม่มีมวลมากพอ ยังน้อยกว่า“ของเก้-ของปลอม”อยู่มากกว่ามาก

แม้อาดมาได้ทำงานศาสนามาถึงวันนี้ได้พากันเรียนรู้ปฏิบัติกระทั่งบรรลุเป็น“อาริยชน”กันได้จริงปรากฏกลุ่มหมู่คนประชาชนขึ้นในสังคมประเทศไทย ที่เรียกกันว่า “ชาวอโศก” ที่มีความประพฤติดำเนินชีวิตตาม“พุทธคติ”อย่างเป็น“สัมมาทิฐิ”ที่ตนเข้าใจแล้วนำมาปฏิบัติจนบรรลุผลตาม“มูลสูตร 10” อันได้แก่

1) “ความยินดี(ฉันทะ)”เป็น“รากเหง้า(มูลกา)”ของจิต เป็นต้นเหตุชั้นสำคัญสุดยอด คือ “ความยินดี(ฉันทะ)”นี้เป็นทั้งมาก่อนอื่นใด, เป็นทั้งหลักสำคัญที่ยิ่งใหญ่จริงๆ

ซึ่ง“ความยินดี”ที่บาลีว่า “ฉันทะ”นี้ จัดอยู่เป็น “อันดับ 1”ของ“มูลสูตร 10”เขี้ยวนะ! จึงมีนัยสำคัญยิ่งๆ

“รากเหง้า(มูลกา)”สุดสำคัญยิ่งทั้ง 10 ของ“มูลสูตร 10”นี้ พระพุทธเจ้าทรงประมวลมาด้วย“พระสัพพัญญุตญาณ”นำมาตรัสประกาศไว้ เป็น“หลัก”ชั้น“รากเหง้า”ที่บาลีว่า “มูลกา 10”นี้จึงเป็น“ต้นธาตุ-ต้นธรรม”แท้ๆแน่ๆ

ดังนั้น เริ่มต้นความเป็น“อาการของจิต” คำว่า

“ความยินดี”หรือ“ฉันทะ”ที่เป็น“ข้อที่ 1”ของ“ความรู้”ทั้งหลาย
ก็ดี “ความจริง”ทั้งหลายก็ดี จึงเป็น“ขั้นต้น”ที่เป็น

“จุดเริ่มต้นแห่งต้น”ของ“ความเป็นจิต-เจตสิก”ทั้งหมดกัน

สำคัญยิ่งยวด ยิ่งใหญ่แห่งใหญ่ยิ่งจริงๆ

ซึ่งจะเห็นได้ว่า “ฉันทะ”นี้เป็น“เจตสิกสำคัญ”ที่มี“ฐานะทำ
หน้าที่”นำธรรมะหมวดอื่นๆ เช่นใน ใน“มูลสูตร 10”นี้เอง เป็นต้น หรือ
ใน“อิทธิบาท 4” หรือใน“สุริยเปยยาล 7” และในที่อื่นๆอีกมากมาย

พระพุทธเจ้าทรงประมวลมาเป็นรากเหง้าด้วยสัพพัญญุตญาณ
ของพระองค์ เป็นต้นธาตุต้นธรรมที่แท้จริง

2) “การทำใจในใจ(มนสิการ)”เป็น“แดนเกิด(สัมภวะ)”

ซึ่งชี้ชัดถึง“รากเหง้าแห่งต้นธาตุต้นธรรมของการเกิด”นั่นคือ
ต้องทำให้“การเกิด(โยนิ)”กันที่จิตหรือที่ใจนี้เอง(มนสิ) ต้องเป็น
“การเกิด”ตรงนี้ๆ ที่บาลีว่า “โอปปาติกโยนิ”นี้

จะไม่ใช่“การเกิด”ที่เกิดเป็นเนื้อเป็นตัวมี“ร่าง” มี“สรีระ”เพาะตัว
ใน“มดลูก”ใน“น้ำคร่ำ” ที่บาลีว่า “ชลัพพชโยนิ” และไม่ใช่“การเกิด”ที่
เกิดเป็น“ไข่”คลอดอกออกจากท้องแม่ก่อน แล้วค่อยมาฟักภายนอก
ท้องแม่อีกขั้นตอนหนึ่งจึงจะเป็น“สัตว์” ที่บาลีว่า “อณทชโยนิ”หรือ
“ทวิชาติ(เกิด 2 ครั้ง)”

หรือไม่ใช่“การเกิด”ที่เกิดแบบจุลินทรีย์หรือสัตว์ในน้ำเน่า
น้ำคร่ำในเหงื่อไคลซึ่งแตกร่างแตกตัวกันเอง ที่บาลีว่า “สังเสทชโย
นิ”ทั้งหลายนั้น แต่เป็น“การเกิด”ซึ่งเกิดทางจิตในจิตโดยตรง ที่บาลี
ว่า “โอปปาติกโยนิ”

“โอปปาติกโยนิ”เป็น“การเกิด”ที่เกิดแบบ“กรรมโยนิ”

หมายความว่า “การเกิดนี้เกิดจากกรรมของตนเอง”

คำว่า **กรรม มันยิ่งใหญ่กว่า God** พูดแล้วมันจะไปข่มเขา แต่พูดความจริง พระพุทธเจ้าไม่ได้สงสัยเรื่องอัฐภาพต่างๆ จัดการกับอัฐภาพได้จนกระทั่งสลายอัฐภาพเป็น ดิน น้ำ ไฟ ลม ไปเลย นักวิทยาศาสตร์พิสูจน์ยืนยันสุดเลยจะไปกลัวอะไร เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นไม่ได้ไปดูถูกเขาแต่เราชัดเจน เขามีความรู้ประมาณนั้น

จบ